

การติดตามโครงการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา ศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์และคณะ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหน้าที่และบทบาทเป็นห้องปฏิบัติการครุศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นแหล่งสำหรับการวิจัย ค้นคว้าทดลองทางทฤษฎีทางการศึกษา เพื่อให้การค้นคว้าทดลองที่โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความเป็นสากล นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงควรมีลักษณะเป็นตัวแทนของนักเรียนทั่วไป

เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของโรงเรียนสาธิตดังกล่าว คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของทางคณะกรรมการประจำคณะครุศาสตร์ ได้กำหนดการคัดเลือกผู้สมัครเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประเภทบุคคลทั่วไป โดยใช้วิธีการสุ่มแยกประเภทตามกลุ่มอายุ กลุ่มอาชีพของบิดา และระดับความพร้อมทางสมองและทักษะ ซึ่งแตกต่างจากวิธีการคัดเลือกเดิมที่มุ่งรับนักเรียนที่มีความพร้อมเป็นสำคัญ คณะครุศาสตร์ หวังว่าระบบการคัดเลือกเช่นนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ผู้สมัครได้มีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนสาธิตอย่างเท่าเทียมกัน สมกับที่เป็นโรงเรียนของรัฐบาล ดำเนินงานโดยงบประมาณแผ่นดินที่เก็บจากเงินภาษีอากรของราษฎร โดยไม่ได้เกิดภาวะการเน้นการสอบไล่เป็นสิ่งสำคัญแต่ประการเดียว หรือมีความลำเอียงรับเฉพาะบุตรหลานของบุคคลที่มีฐานะหรือทรงอิทธิพลเข้าเรียน

แต่อย่างไรก็ดี วิธีการคัดเลือกดังกล่าวย่อมได้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันค่อนข้างมากกว่าเดิม ทำให้เกิดความลำบากในการเรียนการสอนยิ่งขึ้น ประจวบกับโรงเรียนสาธิตต้องมีบทบาทเป็นโรงเรียนสวัสดิการด้วย จึงเป็นที่น่าสนใจว่า ระบบการคัดเลือกดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาในการสอนเพียงใด สัดส่วนของนักเรียนที่มีปัญหาในกลุ่มนักเรียนที่สอบคัดเลือกกับกลุ่มนักเรียนสวัสดิการแตกต่างกัน

ต่างกันหรือไม่ คณะกรรมการอำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรให้มีการติดตามโครงการคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อแสวงหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการคัดเลือกที่เหมาะสมมาทดแทนวิธีการคัดเลือกแบบให้มีการสอบ อันจะเป็นการลดพหุวิทยาการทางการศึกษาว่าด้วยการกวาดวิชาลง เป็นการล้มเลิกการจัดมทกรรมการสอบเพื่อความล้มเหลวของผู้สมัครส่วนใหญ่อันเป็นการเริ่มต้นชีวิตนักเรียนด้วยความล้มเหลว ผลการวิจัยนี้เปิดเผยให้ทราบว่าแบบโครงการคัดเลือกนักเรียนโดยวิธีสุ่มแยกประเภท ได้นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนมาก ตามที่มีผู้วิตกกังวลจริงหรือไม่เพียงใด ยิ่งไปกว่านี้ ผลการวิจัยได้เปิดเผยให้ทราบถึงแนวทางในการคัดเลือกนักเรียนโดยไม่ต้องทดสอบด้วย อันจักเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงระบบการคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตลอดจนกำหนดแนวนโยบายในการคัดเลือกที่เหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการวิจัยตามความต้องการของคณะครุศาสตร์ โดยมีความมุ่งหมายทั่วไป เพื่อติดตามผลการคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2525 สำหรับความมุ่งหมาย เฉพาะของการวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาความตรงตามภาวะสันนิษฐานของแบบสอบความพร้อมฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2
2. เพื่อคำนวณหาจุดตัดคะแนนขั้นต่ำเชิงประจักษ์
3. เพื่อศึกษาปัญหาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
4. เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีปัญหาและไม่มีปัญหาของนักเรียน
5. เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเรียน

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ถ้าแบบสอบวัดภาวะสันนิษฐานที่เรียกว่า “ความพร้อมในการเรียน” ได้จริงแล้ว เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนที่มีความพร้อมมากย่อมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมน้อย
2. ถ้าแบบสอบวัดภาวะสันนิษฐานที่เรียกว่า “ความพร้อมในการเรียน” ได้จริงแล้ว เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน ระหว่างกลุ่มที่มีความพร้อมมากกับกลุ่มที่มี

ความพร้อมน้อย สัดส่วนของนักเรียนที่เป็นปัญหาในกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมน้อย ควรจะมีมากกว่าสัดส่วนของนักเรียนที่มีปัญหาในกลุ่มนักเรียนที่มีความพร้อมมาก

3. ถ้าแบบสอบถามวัดภาวะสันนิษฐานที่เรียกว่า “ความพร้อมในทางการเรียน” ได้จริงแล้ว เมื่อเปรียบเทียบระดับความพร้อมของนักเรียนกลุ่มที่มีอายุมากกว่ากลุ่มอายุน้อย ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความพร้อมของกลุ่มอายุมากย่อมสูงกว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความพร้อมของกลุ่มอายุน้อย

4. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีปัญหาและไม่มีปัญหาในการเรียน ได้แก่ อายุ ความพร้อม รายได้ การศึกษา และอาชีพของบิดามารดา

สรุปผลการวิจัย

1. จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 252 คน เป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 27.78 โดยในจำนวนนี้เป็นนักเรียนสวัสดิการที่มีปัญหา 39 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 ของนักเรียนสวัสดิการ และเป็นนักเรียนสอบเข้า 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 ของนักเรียนสอบเข้า และในจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าวทั้ง 70 คน จากการศึกษาพบว่า เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทั้งในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และยังคงเป็นปัญหาเมื่อเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นจำนวน 32 คน เป็นนักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะเมื่อเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 21 คน และเป็นนักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะเมื่อเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 17 คน เมื่อพิจารณาระดับความรุนแรงของปัญหา ปรากฏว่ามีนักเรียนเพียง 11 คน หรือร้อยละ 4 เท่านั้น ที่มีปัญหาทางการเรียนในระดับค่อนข้างมากและมาก ซึ่งเป็นนักเรียนในกลุ่มสวัสดิการ 8 คน ส่วนกลุ่มนักเรียนสอบเข้ามีเพียง 3 คนเท่านั้น

2. ผลการศึกษาความตรงตามภาวะสันนิษฐาน ปรากฏผลเป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้ คือ

2.1 นักเรียนที่มีความพร้อมมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพร้อมน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 นักเรียนที่มีความพร้อมมากและมีปัญหามีสัดส่วนต่ำกว่านักเรียนที่มีความพร้อมน้อยและมีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3 กลุ่มนักเรียนที่มีอายุมากมีความพร้อมสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีอายุน้อยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. คะแนนจุดตัดขั้นต่ำเชิงประจักษ์

เมื่อใช้วิธีการกำหนดจุดตัดเชิงประจักษ์เท่ากับขีดจำกัดล่างของช่วงความเชื่อมั่นของนักเรียนที่ไม่มีปัญหาทางการเรียนที่ระดับ 0.025 ได้ค่าคะแนนจุดตัดเท่ากับ 161.88

เมื่อใช้วิธี กำหนดจุดตัดเชิงประจักษ์ขั้นต่ำเท่ากับตัวกลางมัธยฐานเลขคณิตระหว่างขีดจำกัดบนของคะแนนความพร้อมของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียน กับคะแนนขีดจำกัดล่างของคะแนนความพร้อมของนักเรียนที่ไม่มีปัญหาในการเรียนที่ระดับ 0.025 ได้ค่าคะแนนจุดตัดเท่ากับ 159.55

4. จากการศึกษาลักษณะปัญหาของนักเรียนจากคำรายงานของครูประจำชั้น พบว่าปัญหาจากคำรายงานนั้นไปในเรื่องปัญหาด้านการเรียน จากผลการทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีปัญหาทางการเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มประสบการณ์สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการมีปัญหาและไม่มีปัญหาของนักเรียน คือ ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพบิดาและมารดา

6. การทำนายการมีปัญหาของนักเรียน พบว่าเมื่อกำหนดปัญหาของนักเรียนเป็น 0 กับ 1 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสูงกว่าเมื่อกำหนดปัญหาของนักเรียนเป็น 0, 1, 2, 3 และ 4

6.1 ตัวแปรที่สามารถใช้ทำนายการมีปัญหาของนักเรียนทั้งหมด สามารถแยกพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ

1) เมื่อใช้ดัชนีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และอายุ ร่วมกันทำนายได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.254 ได้ค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่ทำนายได้เป็น 0.065 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) เมื่อใช้อายุ การศึกษาบิดา อาชีพบิดา การศึกษามารดา และอาชีพมารดา และรายได้ของครอบครัวเป็นตัวร่วมทำนาย ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น 0.321 ได้ค่าสัดส่วนความแปรปรวนเป็น 0.103 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6.2 ตัวแปรที่สามารถใช้ทำนายการมีปัญหาของนักเรียนสอบเข้า สามารถแยกพิจารณาได้ 2 ลักษณะ เช่นกันคือ

1) เมื่อใช้ความพร้อมทางการเรียน อายุ และดัชนีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ร่วมกันทำนายได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคนเป็น 0.357 และค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่ทำนายได้ เป็น 0.128 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) เมื่อใช้ความพร้อมทางการเรียน อายุ การศึกษาบิดา อาชีพบิดา การศึกษา มารดา อาชีพมารดา และรายได้ของครอบครัว ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคนเป็น 0.479 และได้ค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่ทำนายได้เป็น 0.230 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนสอบเข้าจำนวน 31 คน ใน 103 คน และนักเรียน สวัสดิการจำนวน 39 คน ใน 149 คน เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน ซึ่งมีสัดส่วนไม่ แตกต่างกันในขณะที่นักเรียนสวัสดิการทั้งหมดเป็นบุตรธิดาของข้าราชการสังกัดจุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย ส่วนนักเรียนสอบเข้าเป็นนักเรียนที่รับจากบุคคลทั่วไปที่ผ่านการสอบข้อเขียนตามเกณฑ์ขั้นต่ำ ที่กำหนด และสามารถจับสลากได้โดยมีการสุ่มจำแนกตามอายุของผู้เรียนระดับความพร้อมและอาชีพของ ผู้ปกครอง แสดงให้เห็นว่า วิธีการสุ่มจับสลากดังกล่าวได้นักเรียนที่น่าจะมีความเป็นตัวแทนทั่วไปได้ สูง แม้จะเป็นนักเรียนที่ผ่านการสอบเกณฑ์ขั้นต่ำแล้วก็ตาม แต่สัดส่วนของนักเรียนที่มีปัญหาที่ไม่ แตกต่างไปจากนักเรียนสวัสดิการซึ่งรับเข้ามาเรียนโดยไม่มีการสุ่ม จากการศึกษารุนแรงของปัญหา ในการเรียนของนักเรียนประถมปีที่ 1 รุ่นนี้ มีนักเรียนเพียง 11 คน หรือร้อยละ 4 เท่านั้นที่มีปัญหา ในการเรียนค่อนข้างมาก และในกลุ่มนี้เป็นนักเรียนสวัสดิการ จำนวน 8 คน มีเพียง 3 คน เท่านั้น ที่เป็นนักเรียนจากการคัดเลือกแบบสอบแล้วสุ่ม จึงกล่าวได้ว่าการคัดเลือกนักเรียนสาธิตแบบนี้มิได้ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียน เป็นภาระแก่การเรียนการสอนมาก ตามที่ได้มีการคาดคะเนไว้ ทั้งนี้เพราะ ผู้สมัครสอบทุกคนได้ผ่านโรงเรียนอนุบาลมาแล้ว

2. ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนจากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาเกี่ยว กับการเรียน โดยพบว่า มีนักเรียนจำนวน 32 คนที่มีปัญหาทั้งในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้น ประถมปีที่ 2 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 13 ของนักเรียนทั้งหมด ซึ่งนับว่าน่าจะเป็นสภาพปกติ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะนักเรียนเริ่มเข้าเรียน ป. 1 ย่อมต้องมีการปรับตัวกับการเรียนและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งทำให้เกิด ปัญหาขึ้นได้ อีกทั้งภูมิหลังทางบ้านของนักเรียนก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับกรณีปัญหาด้วย นักเรียนส่วนใหญ่

ที่มีปัญหาเป็นนักเรียนสวัสดิการมากกว่านักเรียนจากการสอบโดยตรง การแก้ปัญหาของนักเรียนไม่น่าจะจัดกระทำได้อย่างใด โดยหลักการแล้ว การแก้ปัญหาในที่นี้คือการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนที่มีปัญหา ในทางปฏิบัติก็อาจจะทำได้โดยวิธีการต่างๆ เช่น จัดสอนพิเศษให้กับนักเรียนที่มีปัญหาติดต่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ หรืออาจจะกำหนดระดับอายุของนักเรียนที่จะรับเข้าเรียนในชั้นประถมศึกษาที่ 1 ให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพราะมีข้อค้นพบว่า นักเรียนที่มีอายุน้อยจะมีความพร้อมในการเรียนและความพร้อมทางการเรียน สามารถทำนายการมีปัญหาของนักเรียนได้ สุ่มสัดส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีความพร้อมมากและอายุมากให้มากขึ้นอีกก็จะได้นักเรียนที่มีปัญหาน้อยลง

3. แบบสอบความพร้อมที่ใช้ในการคัดเลือกชั้นต้น น่าจะเป็นแบบสอบที่ดี คือเป็นแบบสอบที่มีความตรงตามภาวะสันนิษฐานตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกข้อ ทั้งคะแนนที่ได้จากแบบสอบก็ยังคงเป็นตัวแปรที่สามารถใช้ทำนายความมีปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย

4. จากการวิจัยพบว่า ระดับอาชีพของบิดา และระดับอาชีพของมารดา มีความสัมพันธ์กับการมีปัญหาหรือไม่มีปัญหาทางการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนมักจะมีบิดามารดามีระดับอาชีพไม่เกินลูกจ้าง ในขณะที่เดียวกันนักเรียนที่ไม่มีปัญหาในการเรียนมักจะมีบิดาหรือมารดามีระดับอาชีพตั้งแต่รับผิดชอบงานขึ้นไป ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะบิดามารดาส่วนมากที่มีระดับอาชีพรับผิดชอบงานขึ้นไปมักเป็นผู้มีการศึกษาสูง ย่อมเข้าใจในการให้การศึกษาดูแลบุตร ทำให้เกิดความอบอุ่น มีฐานะเศรษฐกิจดีย่อมให้การศึกษารักและห่วงใยบุตรอย่างสมบูรณ์ ทำให้นักเรียนมาเรียนหนังสือโดยไม่มีปัญหาทางการเรียน ซึ่งตรงข้ามกับพ่อแม่ของนักเรียนที่มีอาชีพในระดับแรงงาน ลูกมักจะไม่เกิดความอบอุ่นก็ย่อมเกิดปัญหาในการเรียนได้ง่าย โรงเรียนน่าจะต้องให้ความช่วยเหลือแก่เด็กเหล่านี้เป็นพิเศษ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการเรียนสะสมต่อไป

5. จากการศึกษาตัวแปรที่ใช้ทำนายการมีปัญหาของนักเรียนพบว่า ความพร้อมทางการเรียน อายุของนักเรียน ดัชนีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว ซึ่งอาจจะแยกย่อยลงไปเป็นตัวแปรต่างๆ อีก คือ การศึกษาบิดา การศึกษามารดา อาชีพบิดา อาชีพมารดาและรายได้ของครอบครัว เป็นตัวแปรที่สามารถใช้ร่วมกันทำนายความมีปัญหาของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทว่าค่าสัดส่วนความแปรปรวนที่ทำนายได้ก็ไม่สูงมากนัก ข้อค้นพบเช่นนี้แสดงให้เห็นชัดว่าส่วนหนึ่งของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะขึ้นอยู่กับอายุ ความพร้อมทางการเรียนและฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว แต่ในขณะเดียวกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่นๆ ที่ยังไม่ได้นำมาศึกษาในที่นี้อีกมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. กรรมการประจำคณะน่าจะกำหนดให้มีนโยบายในการคัดเลือกนักเรียน ป. 1 โดยวิธีสอบและสัมภาษณ์ โดยมีมาตรการในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่ชัดเจน เพราะผลวิจัยพบว่ามีนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนจำนวนหนึ่ง
2. การสอบความพร้อมในการสอบคัดเลือก แบบสอบที่ใช้มีความตรงในการคัดเลือกสามารถวัดความพร้อมได้จริง แบบสอบดังกล่าวหรือแบบสอบคู่ขนานน่าจะใช้ในการวัดความพร้อมได้ต่อไป สำหรับแบบสอบฉบับนี้มีจุดผ่านขั้นต่ำเท่ากับ 160 คะแนน
3. ถ้าจะคัดเลือกนักเรียนโดยไม่มีการทดสอบโดยตรง ซึ่งตามปกติแล้วน่าจะเป็นเช่นนั้น สามารถจะพิจารณาการสัมภาษณ์ตัวแปรต่างๆ ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา ซึ่งตัวแปรเหล่านี้สามารถทำนายความมีปัญหาในการเรียนของนักเรียนได้ อีกทั้งอาจพิจารณาตัวแปรอื่นประกอบด้วย เช่น ผลการเรียนหรือความสามารถในการช่วยตนเองได้ในโรงเรียนอนุบาล เป็นต้น
4. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม น่าจะได้มีโครงการติดตามแก้ปัญหาเด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนค่อนข้างมาก จำนวน 11 คน ต่อไป พร้อมทั้งน่าจะมีโครงการสำหรับเด็กปัญญาเลิศในชั้นเรียนปกติด้วย

บรรณานุกรม

- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เอกสารแนะนำ
โรงเรียน ไวท์ แอนด์ พิงค์ (ประเทศไทย) มกราคม 2525.
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครอบรอบ 25 ปี 3 กันยายน 2526.
- โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527.
- James V. Shanon, "Factors Related to Achievement Among First Grade Pupils in Thailand", in *The Role of Educational Research in Educational Planning*, ed. prachoomsuk Achava-Amrung, Somsri Patumsootra and Nammol Kanchanachari (Bangkok : The Education Society of Thailand, 1963), pp. 169-173

James V. Shanon, "Factors Related to Achievement Among Protom 1 Pupils: A Pilot Study" **Education Bulletin Number 3** Faculty of Education, Chulalongkorn University, Bangkok Thailand, 1964.

Minium, Edward W. **Statistical Reasoning in Psychology and Education.** New York : John Wiley & Sons, 1970.